

Avustralya'nın YÖNETİMİ

Bu yazı, 2013 yılı sonu ve 2014 yılı başına denk gelen bir dönemde İçişleri Bakanlığı tarafından kısa dönem eğitim kapsamında Avustralya'ya gönderilen personel içinde yer alan yazarın gözlem ve araştırmalarına dayanmaktadır.

Bu çalışmanın amacı Avustralya hakkında kısa bir bilgilendirme yapmaktır. Bu kapsamda Avustralya'nın yönetim, güvenlik, adalet sistemi, çalışma şartları ile işyeri, şehircilik ve imar düzeni hakkında kısa açıklamalarda bulunulacaktır.

Recep DEMİR
AREM Başkan Yardımcısı

1. Avustralya Yönetim Sistemi

Avustralya, 1 Ocak 1901'de Anayasası'nın yürürlüğe girmesi ile federal bir devlet olarak kuruldu. İngiliz Uluslar Topluluğu üyesi olup, "Meşruti Monarşi" yönetim biçimine sahiptir. Avustralya'da parlamenter demokrasi hâkimdir. Avustralya ulusal hükümeti bünyesindeki kurum ve uygulamaların İngiliz ve Kuzey Amerika gelenekleri ile oldukça fazla ortak yönleri bulunmaktadır.

Avustralya ulusal hükümetinin çerçevesi ni, Avustralya Anayasası belirlemektedir. Anayasa, ancak ulusal referandumda seçmenlerin onaylaması sonucu değiştirilebilir. Yapılan değişikliklerin ülke çapında seçmen çoğunluğu ve eyaletlerin çoğunda (altı eyaletin en az dördünde) seçmen çoğunluğu şeklinde ikili çoğunlukla onaylanması gerekmektedir.

Avustralya'da Federal Hükümet ve altı eyalet hükümetinden oluşan federal bir devlet sistemi mevcuttur. Başkenti Canberra'dır. Avustralya üç katmanlı bir idari yapıya sahiptir. Federal düzey, eyalet düzeyi ve yerel yönetimler düzeyi. Anayasaya göre yürütme organları, ulusal düzeyde ulusal öneme sahip konularda; eyalet ve bölge düzeyinde, kendi eyalet ve bölgeleriyle ilgili konularda yetki, görev ve sorumluluğa sahiptirler. Hükümet organları hem Federal seviyede, hem de eyalet seviyesinde; yasama, yürütme ve yargı olmak üzere üç dala ayrılmıştır.

Ulusal kanunları yapan Federal Parlamento, Temsilciler Meclisi (House of Representatives) ve Senato (Senate) olmak üzere iki meclisten oluşmuştur. Her iki meclisin üyeleri de federal seçimlerde Avustralya halkı tarafından seçilmektedir. En uzun görev süresi Temsilciler Meclisinde üç yıl, Senato'da ise altı yıldır.

Anayasa ile Federal Parlamento'nun kanun yapabileceği konular belirlenmiştir. Bunlar arasında dışişleri, eyaletlerarası ve uluslararası ticaret, savunma ve göç işleri gibi konular bulunmaktadır.

Altı eyalet; New South, Wales, Victoria, Queensland, Güney Avustralya, Tasmania ve iki büyük bölgeden (Başkent Bölgesi, Kuzey Avustralya Bölgesi) oluşmaktadır. Buna ek olarak kıta çevresindeki bazı adalar üzerinde bulunan yedi bölge de Avustralya'ya bağlıdır.

Her eyalette, eyalet hükümetinin karar verme organı olan kendi parlamentosu, Queensland Parlamentosunun dışında her eyalet parlamentosunun iki meclisi vardır. Eyalet ve bölge hükümetlerinin görevleri, kanun ve- nizam, tüketici işleri, sağlık, eğitim, ormancılık, toplu taşımacılık ve karayollarıdır.

Eyalet ve bölgeler, ilgili eyalet veya bölgeyi ilgilendiren tüm konular hakkında, federal yasalara ters düşmeyecek kanun yapabilirler. Eyalet ve bölgelerin kanun yapabileceği alanlar, eğitim, karayolları, polis, itfaiye ve kamu taşımacılığı gibi konulardır.

Avustralya'da Hükümet, Temsilciler Meclisinde çoğunluğu elde eden parti veya partiler koalisyonu tarafından kurulur. Başbakan, o partinin veya koalisyonun parlamentodaki lideri olan kişidir ve halk tarafından değil, Temsilciler Meclisinde çoğunluğu elinde tutan parti tarafından seçilir. Bir hükümetin Senatoda çoğunluğa sahip olması gerekmez.

Avustralya'da hükümet başkanı başbakandır. Avustralya devlet başkanı ise, Büyük Britanya kraliçesi II. Elizabeth'tir. II. Elizabeth Avustralya kraliçesi unvanına da sahiptir. Avustralya'da kraliçe adına atanmış bir genel vali bulunmaktadır. Genel

valinin hükümet düşürme yetkisi bulunmaktadır. Yalnız bu ilk defa 1971 yılında uygulanmış. Ancak bu yönetim şeması daha çok sembolik bir değer taşımaktadır. Genel vali, Avustralya savunma gücünün de başkomutanıdır. Bu sıfatla kara, hava ve deniz kuvvetleri komutanlarını atar. Ancak uygulamada savunma bakanının ve kabinenin tavsiyeleri doğrultusunda bu yetkileri kullanmaktadır.

Anayasa, yürütme yetkisini kraliçeye vermiştir. Kraliçe adına bu yetki federal devlette genel vali, eyaletlerde ise; eyalet valileri tarafından kullanılır. Genel vali, bu yetkisini bakanların iradeleri ile uyumlu bir biçimde kullanır.

Avustralya'da Hükümet, Temsilciler Meclisinde çoğunluğu elde eden parti veya partiler koalisyonu tarafından kurulur.

Başbakan anayasal geleneklere göre, Temsilciler Meclisi üyesi olmak zorunda iken; bakanlar, senato veya Temsilciler Meclisi üyesi olabilirler. Hükümet parlamentoya karşı sorumludur. Bakanlar da kendi sorumluluk alanlarıyla ilgili konularda, hükümetin iş ve işlemleri hakkında meclise, dolayısıyla halka karşı sorumludur.

Federal Anayasa'ya göre eyalet hükümetleri, federal hükümetçe kullanılmayan yetki alanlarında sorumluluk sahibidir. Bu alanlar eğitim, ulaşım, sağlık hizmetleri, tarım, yasaların uygulanması gibidir. Yasa-

ma organının yaptığı yasalara uygun olarak, yürütme organı yasaların nasıl uygulanacağını gösteren yönetmelikler çıkarabilir. Ancak belli bir süre içerisinde parlamento çıkarılan bu yönetmelikleri iptal edebilir.

Senatoda 76 senatör vardır – her bir eyaletten 12 ve Northern Territory ile Australian Capital Territory'den ikişer senatör. Temsilciler Meclisi'nde her eyalete düşen sandalye sayısı, o eyaletin nüfusuna bağlıdır. Bir teklifin yasa olabilmesi için her iki meclis tarafından da kabul edilmesi gerekir. Yasa önerileri bu meclislerden herhangi birinde verilebilir. Ancak bir takım mali yasa önerileri sadece Temsilciler Meclisi'nde verilebilir.

Avustralya'da merkezi hükümetin bölgesel veya yerel seviyede temsili söz konusu değildir. Yerel yönetimler merkezi yönetimden özerk bir biçimde taşrada hizmet vermektedirler.

Yerel yönetimlerin karar verme organlarına genel olarak şehir veya bölge belediyesi (city or shire council) denir. Belediyeler, bir şehir veya yerel toplumun belirli ihtiyaçlarını karşılaması için eyalet hükümetleri tarafından kurulurlar. Belediyeyi oluşturan halk temsilcilerine encümen azaları denir. Belediyenin başında olan kişiye ise belediye başkanı veya bölge belediye başkanı (mayor or shire president) denir.

Yerel ve bölgesel yönetimlerin yetki alanları, eyaletten eyalete değişir ve ilgili yasaya göre eyalet hükümetinin sorumluluğu altındadır.

Genel olarak yerel yönetimlerin yetki alanları, şehir planlaması, arazilerin parsellenmesi, yerel yolların bakım ve onarımı, yol ve köprüler, su kanalizasyon ve alt yapı sistemleri, sağlık hizmetleri, inşaat denetimleri, parkların yapımı ve geliştirilmesi,

topluluk merkezleri, kütüphaneler oluşturulması, yüzme havuzları ve diğer sportif imkânların, hazırlanması, çöplerin toplanması hizmetlerini içermektedir.

Yerel yönetimlerin yetkilerini, kendi eyaletlerinin çıkardığı yasalar belirler. Bu yetkilerin nasıl kullanıldığı, eyalet hükümetlerine bağlı bir daire tarafından belirlenir.

2. Avustralya'da Güvenlik

Avustralya Polis Teşkilatlarını federal, eyalet ve yerel olmak üzere üç ayrı başlık altında sınıflandırmak mümkündür.

Avustralya Federal Polisi (AFP), Commonwealth ülkesinin federal polis gücüdür. Teşkilat, Avustralya ceza yasasının uygulanması ve ülke içinde ve dışında milli menfaatlerin korunması amacıyla 1979 yılında kurulmuştur. AFP, eski Commonwealth Polisi, Avustralya Başkent Polisi ve Federal Narkotik Bürosunun birleştirilmesiyle oluşturulmuştur. AFP'nin görevi Commonwealth yasalarının uygulanması, ülke menfaatlerinin içeride ve dışarıda korunmasıdır. Sorumluluk alanı Avustralya Capital (başkent) Bölgesi, Jervis Körfezi ve Avustralya dış topraklarından oluşmaktadır. Ayrıca, AFP ülkenin uluslararası areadaki polis temsilcisidir (Yılmaz, Bez, Polat, 2006:121).

Ulusal seviyede suçla ilgili tahkikat yapan (criminal investigation) polislere federal ajan adı verilir. Federal ajanlar Avustralya'da eyalet başkentlerinde ve yurtdışındaki irtibat görevlerinde bulunurlar ve sivil kıyafetlerle görev yaparlar (Yılmaz, Bez ve Polat, 2006: 122).

Avustralya'yı oluşturan altı eyaletin her biri ile Kuzey Bölgesi Yönetimi kendilerine özgü birer polis teşkilatına sahiptirler. Bunların her biri

kendi içerisinde farklı birim ve alt birimlerden oluşan coğrafi bölümlere ayrılmışlardır (Yılmaz, Bez ve Polat, 2006: 125).

Eyalet Polisi, hem eyalet hem de yerel düzeyde polisiye hizmetlerinin sağlanması ve sürdürülmesi ile yükümlüdür. Bu hizmetler arasında genel kamu düzeninin sağlanması, trafik hizmetlerinin yerine getirilmesi, ana suçların önlenmesi, terörle mücadele, su polisi hizmetleri, araştırma ve kurtarma hizmetleri en başta gelenleridir. Bu hizmetlere

Avustralya Yüksek Mahkemesi (High Court of Australia), tüm yasal anlaşmazlıklarda gidilecek en son itiraz mahkemesidir.

ek olarak eyalet polisi, yabancıların kayıt işlemleri, AFP ve diğer Commonwealth kurum ve kuruluşları ile alakalı bazı Commonwealth yasa ve düzenlemelerinin uygulanması konularında da Avustralya Hükümeti adına faaliyette bulunmaktadır (Yılmaz, Bez ve Polat, 2006: 125).

Bazı eyaletlerde yerel hükümetlerce park hizmetleri ve su kullanımı gibi özel görevlerde faaliyet göstermek üzere bazı farklı alt birimler de tahsis edilmiştir. Genellikle, ceza makbuzu yazma dışında başkaca bir yaptırım güçleri bulunmayan bu alt birim görevlileri eyalet polisinin sahip olduğu görev ve yetkilere sahip olmadığından, polis statüsünde değerlendirilmemektedirler (Yılmaz, Bez ve Polat, 2006: 125).

3. Avustralya'nın Adalet Sistemi

Avustralya'da bağımsız bir yargı bulunmaktadır. Kanun Sistemi, İngiliz "Common Law" sistemini takip etmektedir. Avustralya'da yargı sistemi federal ve eyaletler düzeyinde örgütlenmiş bulunmaktadır. Avustralya, Yüksek Mahkemesi (temyiz organı) federal düzeyde yargı yetkisine sahip bulunmaktadır. Federal Yüksek Mahkeme kararları tüm Avustralya mahkemeleri için bağlayıcıdır. Diğer taraftan, her eyalet ve bölgenin, eyaletten eyalete ve bölge için değişen, kendine özgü bir mahkeme hiyerarşisi vardır. Tüm eyalet ve bölgelerde bir Anayasa Mahkemesi bulunmaktadır. Her eyaletin kendi anayasası ve hükümeti vardır. Standartların belirlenmesi-sağlanması, devlet yardımları ve kamu ticareti gibi çok sayıda ticaret politikası konusunda görev ve sorumlulukları bulunmaktadır.

Avustralya'nın yargı sistemi, kanunları yorumlama ve uygulama görevinden sorumludur. Hakimler bu görevlerini sürdürürken hükümetlerden bağımsız olarak davranırlar.

Avustralya Yüksek Mahkemesi (High Court of Australia), tüm yasal anlaşmazlıklarda gidilecek en son itiraz mahkemesidir. Yüksek Mahkeme'nin önemli işlevlerinden biri de Avustralya Anayasası'nı yorumlamaktır.

4. Avustralya'da Çalışma Şartları ve İşyerleri

Avustralya'da çoğu işler için başvuru sahibinin bir Avustralya eyalet veya bölge makamınca ehliyetli olması ve/veya bir meslek veya endüstri kuruluşunun üyesi olabilecek özelliklere sahip olması istenmektedir.

Avustralya'da ücret ve çalışma koşulları; bir çalışma koşulları anlaş-

ması, bir yasal anlaşma (Avustralya İşyeri Anlaşması veya Toplu Sözleşme) veya genel yasalar çerçevesinde bir anlaşma ile belirlenebilir.

Avustralya'da tüm işler ve meslekler kadın ve erkeklere açıktır. Çalışanları cinsiyet, ırk, engellilik, dini inanç ve cinsel eğilimlerinden dolayı adil olmayan muamelelere tabi tutmaya ve ayrımcılığa karşı koruyan kanunlar vardır. "Eşit İş Fırsatı" yasaları, işyerlerinde kariyer fırsatlarının, meslekte ilerleme ve meslek eğitiminin tercihli muamele veya ayrımcılığa değil, çalışan kişinin liyakat, beceri ve tecrübelerine dayanmasını gerektirir.

Avustralya yasalarına göre çalışanlar bir sendikaya üye olmayı (veya olmamayı) tercih edebilirler.

Avustralya'da çalışan hemen herkesin bir emeklilik fonuna üye olması ve işverenlerin çalışanların emeklilik fonuna (çalışan kimselerin emekli

oldukları dönemde harcayacak paraları olmasını öngören bir tasarruf programı) yasa gereği katkıda bulunmaları gerekir. Buna İşveren Emeklilik Garantisi (Employer Superannuation Guarantee) katkısı denilmektedir.

New South Wales (Güney Galler) eyaletinde iş kurmak kolay. 2 günde iş kurulabilmektedir. Ucuz işçilikte değil, ileri teknoloji alanında yarışılıyor. İşyerlerinde iş sağlığı ve güvenliği uzmanı olarak o işi yapan bir kişinin bulundurulması zorunlu. Ancak eğitim almak gerekiyor. Engellilerin istihdamı ile ilgili bir zorunluluk yok, tamamen bir sosyal sorumluluk kapsamında istihdam edilme imkânı vardır.

5. Avustralya'da Şehircilik ve Çevre Düzenlemesi

Avustralya'nın gelişiminin mekânsal yansıması oldukça kendine özgü bir

şekilde başlamış ve devam etmiştir. Bu kendine özgünlük hem Avustralya'nın yerleşim sisteminin gelişimi esnasında dış etkilere açık olmasını sağlamış, hem de fiziksel gelişimin şekillendirilmesinde önemli bir yer tutmuştur (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 80).

Avustralya'nın yegâne küresel kenti olan ve nüfusu dört milyona ulaşan Sidney ile ikinci büyük kenti ve üç milyonu aşan nüfusuyla Melbourne'nun metropoliten gelişiminin planlamasında, dünya ekonomik konjonktürü göz önüne alınmıştır. Sadece uluslararası finans ve ticaret gibi ekonomik alanda değil, aynı zamanda endüstri, eğitim, turizm, kültür ve kamu idaresinde önemli rolleri olan bu iki kentin planlanmasında, uluslararası yatırımları çekecek uygulamalara gidilmiştir (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 81).

Geleneksel olarak düşük yoğunlukta, göreceli olarak büyük parsellerde ve tek ya da iki katlı olan yapılaşma, hükümetler tarafından özendirilen uluslararası göç politikalarıyla birlikte, büyük şehirlerin hızla nüfuslarının artması ve kentsel yayılım sorunu ile karşı karşıya kalınmasına neden olmuştur. Ortaya çıkan bu tablonun çözümüne yönelik 1980'lerden bu yana bazı girişimlerde bulunulmuştur. Eyalet hükümetlerinin 1970 sonları ve 80'lerdeki kentsel birleştirmeye yönelik eylemleri iki kategoride toplanabilir.

Bu eylemlerden birincisi, konut alanlarının yoğunluklarının arttırılması ve yüksek katlı yapılaşmanın teşvik edilmesini sağlayacak girişimlerdir. Bu girişimlerden bazıları, planlarda orta ve yüksek yoğunlukta gelişme ve yenileme bölgelemesine gitmek, düşük yoğunluktaki bölgelemeden olabildiğince kaçınmak ve yüksek kat ve çok üniteli yapılaşmayı kısıtlayan yerel planlama

standartlarının esnekliğini inşaat sektörü lehine arttırmak olarak sayılabilir. Kentsel birleştirmeye yönelik eylemlerden ikincisi ise, Sosyal Konut Dairesi aracılığıyla özellikle kent merkezi ve merkez çeperlerindeki alanlarda mevcut dokuya yoğunluk aşılması ve kamulaştırma yoluyla eskiyen konut stokunun yenilenmesini içermektedir (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 82).

Avustralya kentsel yerleşimlerinin merkez alanları, erken koloni döneminde Britanya harita mühendisleri tarafından planlanmıştır. Takip eden yıllarda şehir planlama, ulaşım, altyapı ve çevre planlama yetkilerine sahip kurumlar, yetkileri doğrultusunda kentlerin yeni şekillerini almasında görev üstlenmişlerdir. Kentsel gelişimin planlama sınırlarını aşıp hızla büyümesi, serbest planlama bürolarının planlamaya girmesi ve eyalet yönetimlerinin yeni gelişim alanlarına hizmet götürmede zorlanmaları, yönetimlerin sıkı imar kontrol uygulamalarına gitmelerini zorunlu kılmıştır. Çıkarılan imar kanun ve mevzuatlarıyla gelişimin kontrollü ve kamu yararına olmasına çalışılmıştır. Arazi kullanımı kontrolünde eyalet yönetiminin başarılı olamaması sonucu yetkinin yerel yönetimlere devri gerçekleşmiştir (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 82).

Şehir planlama kanun ve yönetmeliklerinin çıkarılmasına dair ilk eylemler, federal hükümetin uluslararası göç dolayısıyla artan konut ihtiyacının planlanması amacıyla konuyu ele alması sonucu şekillenmiştir.

1945 yılında çıkarılan Federal ve Eyalet Konut Yasası, bundan bir yıl önce kurulan Federal Hükümet Konut Komisyonu ve bu komisyonun ilk görevi olarak eyaletler düzeyinde konut

Avustralya'da planlama uygulamaları, zorunlu kalınmadığı sürece ada/parsel bazında planlama kararları üretmek yerine, bölgeleme yaklaşımını benimsemiştir.

programları ile diğer arazi kullanım türlerinin yer seçimini belirleyecek kanunların çıkarılmasını emretmiştir. Bu sayede, eyaletler düzeyinde planlama faaliyetlerine daha fazla önem verilmesini sağlamıştır. Bu kanun ile eyaletler; (a) kiralık konut projeleri, (b) şehir planlama ve (c) kentsel yenileme için yasa çıkarmak ve yürütmekle yükümlü hale gelmişlerdir. Aynı zamanda bu komisyon eyaletleri konut programları geliştirmeleri için kaynak tahsisıyla de görevlendirilmiştir (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 82).

1944 yılında Federal Hükümet Konut Komisyonu metropoliten ölçeğe plan hazırlanması için tüm eyalet hükümetleri ile uzlaşa sağlamıştır. 1945 yılında New South Wales eyaleti ilk Metropoliten Planlama Ofisini kurmuş ve üç yıl sonra ilk metropoliten ölçeğe plan tamamlanmıştır. Bunu takiben pek çok eyalette genel gelişme alanlarını gösteren stratejik planları hazır-

lanmaya başlanmıştır (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 83).

1980'lerdeki uluslararası finans piyasaları, sermaye, iş gücü, konut ve servis alanlarındaki radikal dönüşümler sonucunda, 1980'ler ve 90'larda Avustralya'nın tüm eyaletlerinde planlama yasa ve yönetmeliklerinde değişiklikler hayata geçirilmiştir. Bu değişiklikler Avustralya kentlerinin ve hane halkının sosyal yapısının değişmesine ve kentlerde sosyal kutuplaşmaların doğmasına neden olmuştur. Değişimin mekâna yansıyan en çarpıcı yanı son 30 yıl içerisinde kentsel büyüme ağırlığında Sidney ve Melbourne hegemonyasının sona ermekte olmasıdır (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 83).

Avustralya'da planlama organizasyonu eyaletlerde farklılıklar göstermektedir. Örneğin, New South Wales eyaletinde hükümetler stratejik planlama, yerel yönetimler ise yerel planlamadan sorumludurlar. Ancak, Queensland eyaletinde, strateji ve şehir planlarını Brisbane Kent Yönetimi hazırlamakla, metropol sınırları dışındaki yerleşimler ise kendi yerel planlarını hazırlamakla yükümlüdürler. Güney Avustralya eyaletinde, Eyalet Planlama Kurumu tüm eyaletin planlarını hazırlarken, yerel yönetimler ancak istek ve önerilerini Eyalet Planlama Kurumuna bildirirler (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 83,84).

Avustralya'nın federal yapısından kaynaklandığı üzere ülkede sekiz farklı idari ve planlama sistemi mevcuttur. Eyaletler planlama kanunlarını hazırlarken, planlama hedefleri doğrultusunda uygulamayı kolaylaştıracak yasa ve yönetmelikleri de hazırlamışlardır (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 84).

Plan üretimi, askı ve itirazlar, karar vericilerin incelemesi ve onanmasını kapsayan planlama sürecinin tamamlanması, çoğu zaman birkaç yıllık bir sürede gerçekleşir. Planın

onaylanmasının ardından plan; rapor, kanun ve yönetmeliklerle birlikte imar denetiminin de temel dayanağını oluşturur. Eğer mülk sahipleri planın getirdiği kararların haksız ya da planın temel ilkeleriyle uyumadığına inanırsa, itiraz için mahkeme ya da planlamadan sorumlu eyalet bakanına başvurabilir (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 87).

Avustralya'da planlama uygulamaları, zorunlu kalınmadığı sürece ada/parsel bazında planlama kararları üretmek yerine, bölgeleme yaklaşımını benimsemiştir. Bu planlama sisteminde, yerleşimler genel arazi kullanım türlerine göre bölgelere ayrılıp, her bir bölgede ne tür yapılaşma gerçekleştirileceği planı teşkil eden harita ve raporunda detaylı olarak belirtilir (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 87).

Genelde bakıldığında imar planları Avustralya kentlerinin gelişiminin kontrolünde önemli rol oynamıştır. Avustralya'da şehir planlama ve imar kontrol programları, kent çeperlerine yayılmış yerleşimlerin azaltılmasında, yatırımcıların öneri gelişim bölgelerine yönlendirilmesinde ve rekreasyon alanları, okullar, yollar gibi kullanımlara yeterli alan ayrılmasında etkili olmuştur. Aynı zamanda tarihi değer taşıyan yapılar ile çev-

resel değerdeki alanların korunması ile yüksek standartta konut, ticaret ve sanayi alanlarının oluşturulmasında başarılı olmuştur. Bunun yanı sıra imar planları, banliyölerde geniş iş imkânları yaratılması, servis merkezlerinin desteklenmesi ve düşük maliyetli konut sunumunun sağlanması gibi konularda diğer alanlarda olduğu kadar başarıya ulaşamamıştır (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 87).

Avustralya'da iyi bir entegre stratejik planlamanın kent için ne kadar hayati önem taşıdığının bilincine varılmıştır.

Stratejik planlama, yerel halk ve katılımcıların, sosyal, kültürel, çevresel ve ekonomik geleceklerini değerlendirip, kentin sürdürülebilir ve pratik vizyonunun geliştirildiği planlama türüdür. Bu planlama yaklaşımıyla pek çok Avustralya metropol kentinin, çatışan öncelikleri ya da hedefleri dengelenmiş ve ekonomik, sosyal, çevresel ve kültürel gereklilikler arasındaki çatışmaların en alt düzeye indirilmesi sağlanmıştır (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 89).

Avustralya'nın sağlıklı kentleşme başarısının ardında yatan sebepleri şu şekilde özetleyebiliriz;

- (a) Ulusal kentleşme politikalarının net olarak belirlenmesi ve eksiksiz uygulanması,
- (b) Federal, eyalet ve yerel yönetimler arası başarılı eşgüdüm ve destek,
- (c) Kentlilik bilinci ve eğitim,
- (d) Plan uygulamalarına yeterli finans kaynağı tahsisi,
- (e) Planlama enstrümanlarının etkin kullanımı,
- (f) Uluslararası göçe rağmen nüfus artış oranının düşüklüğü,
- (g) Gerek duyulduğunda plan kararlarının geciktirilmeden revize edilmesi ve
- (h) Planlamaya halk katılımının sağlanmış olmasıdır (Yiğitcanlar ve Ay, 2004: 96).

KAYNAKÇA

- Australian Government
Department of Immigration and Multicultural and Indigenous Affairs (2004), "New South Wales'e Hoşgeldiniz".
- Federal Avustralya (2007) "Avustralya'da Hayat".
- T.C. Sidney Başkonsolosluğu Ticaret Ataşeliği (2014) Avustralya'nın Genel Ekonomik Durumu ve Türkiye ile Ekonomik-Ticari İlişkileri, Sidney, 20 Ağustos 2014.
- Turquality Australia Pty Ltd. (2013) "Avustralya Ülke Raporu".
- Yılmaz İ, Bez O, Polat S. (2006) "Avustralya Polis Teşkilatı" Polis Bilimleri Dergisi Cilt:8 (3-4), ss. 113-130.
- Yiğitcanlar, T. ve Ay N. (2004) "Avustralya Şehir Planlama Pratiği ve Kentleşme Dinamikleri" Planlama, ss.79-98.